

SFÂNTUL
SOFRONIE AL IERUSALIMULUI

VIATA SFINTEI MARIA EGIPTEANCA

cea care, din păcătoasă,
s-a făcut chip al virtuții,
prin nevoință
în pustia Iordanului

Traducere din limba greacă veche de
Prof. Nicolae Petrescu

editura
Σοφία

București

Cuprins

<i>Prolog</i>	5
I. Părintele Zosima, care ducea viață călugărească întru nevoință, apropiindu-se de Iordan, a aflat aici pe Maria	9
II. După ce Zosima i s-a făcut cunoscut, în chip minunat, Maria, vorbind cu el, i-a istorisit viața ei de desfrânare de mai înainte	27
III. Pocăința Mariei și viețuirea ei în pustie	45
IV. Împărtășirea Mariei cu Sfintele Taine aduse de Zosima și purtarea de grijă pentru înmormântarea ei	67
Rugăciune către Sfânta Maria Egipteanca	83
Predică în Duminica Sfintei Maria Egipteanca (<i>Sfântul Teofan Zăvorâtul</i>) ..	85

I

*Părintele Zosima,
care ducea viață călugărească
întru nevoință, apropiindu-se
de Iordan, a aflat aici pe Maria*

2. Într-una din mănăstirile din Palestina trăia un bărbat împodobit cu viață și vorbire alese. Acesta, din pruncie, a fost crescut în rânduiala și faptele monahicești. Și numele lui era Zosima. Dar să nu socotească cineva, din pricina asemănării numelui, că e vorba de acel Zosima, osândit cândva ca eretic. Unul e acesta, și altul acela, și e mare deosebirea dintre ei, chiar

dacă au avut amândoi același nume. Așadar, acest Zosima al nostru a fost dreptcredincios, trăind dintru început însingurat într-una din mănăstirile cele vechi, silindu-se cu sânguință în tot felul de nevoințe aspre și în toată înfrânarea, păzind cu strășnicie toată rânduiala predată de cei încercați în ostenelile pentru virtute, și urzind el însuși de la sine nevoințe, dorind cu ardoare să-și supună trupul duhului. Și nu s-a înșelat urmându-și ținta. Și era atât de cunoscut pentru lucrarea lui cea duhovnicească, încât, adesea, mulți monahi din mănăstirile din jur, ba chiar din cele mai îndepărtate, veneau la el ca să se învețe și să se deprindă cu înfrânarea, sub cârmuirea lui. Dar fiind el plecat mai mult spre lucrarea duhovnicească, n-a lăsat vreodată de o par-

te cercetarea învățăturilor dumnezeiești, având-o pe ea și la culcare, și la sculare, și când lucra cele cu care își agonisea hrana de fiecare zi. Iar dacă vrei să cunoști care era hrana sa, află că avea o singură lucrare pe care niciodată nu o părăsea și pe care nu o isprăvea niciodată: cântarea, adică, neconținută a psalmilor și citirea cuvintelor Sfintei Scripturi. Spun unii că adesea bătrânul se învrednicea de dumnezeiești vedenii și lumina-re de la Dumnezeu, precum a spus Domnul Hristos, că aceia care și-au curățit trupul lor și sunt pururea în stare de trezvie, cu ochiul veghetor al sufletului lor, au parte de lumina vederilor dumnezeiești, dobândind încă de aici, de pe pământ, arvuna bunătăților găsite pentru ei în viața de dincolo.

3. Însuși Zosima spunea că a fost adus la mănăstire pe când era ținut în brațele maicii sale, și că vreme de 53 de ani s-a ostenit cu alergarea pe calea virtuții. După acești ani însă, după cum însuși spunea, a fost tulburat de oarece gânduri, că, adică, ar fi desăvârșit în toate și n-ar mai avea nevoie de învățătură de la altcineva. Și, după cum spunea, cugeta în sine unele ca acestea: „Oare se află pe pământ vreun monah care să mă învețe vreun lucru nou și neștiut de mine, vreo nevoie pe care să n-o fi împlinit? Oare se găsește în pustie vreun bărbat, dintre cei iubitori de înțelepciune, care să mă întreacă în faptă și în vederi?”

Pe când cugeta bătrânul aceste lucruri, i se arată lui cineva și-i zice: „O, Zosima, bine îi este omului să lupte

pe cât îi stă în putință și, iarăși, bine îi este lui să ducă până la capăt alergarea pe calea virtuții! Însă între oameni nu e nici unul care să fie desăvârșit, și e mai mare lupta care-ți stă înaintea decât cea dusă până acum, deși voi nu o știți. Ca să cunoști însă că multe sunt căile ce duc la mântuire, ieși din pământul neamului tău și din casa părintelui tău, ca Avraam, cel între patriarhi cinstit, și mergi în mănăstirea de lângă râul Iordan.”

4. Îndată bătrânul, dând ascultare poruncii, a ieșit din mănăstirea în care viețuise călugărește din pruncie și, apucând calea către Iordanul cel între râuri foarte sfânt, călăuzit de cel care i-a dat porunca să plece, a ajuns la mănăstirea în care Dumnezeu a poruncit să stea.